

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 3153/05
28.12.2005. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Војимира Цвијовића, председника већа, Браниславе Апостоловић, Миломира Николића, Јованке Кажих и Мирјане Грубић, чланова већа, у ванпарничном предмету предлагача АА чији је пуномоћник АБ адвокат и противника предлагача Града Крагујевца кога заступа Јавно правобранилаштво, одлучујући о ревизијама предлагача и противника предлагача, изјављеним против решења Округног суда у Крагујевцу Гж. 792/04 од 31.1.2005. године, у седници одржаној 28.12.2005. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

I ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија противника предлагача изјављена против решења Округног суда у Крагујевцу Гж. 792/04 од 31.1.2005. године у ставу првом изреке којим је потврђено решење Општинског суда у Крагујевцу Р.71/00 од 10.3.2004. године у ставу првом, делу става другог изреке који се односи на откупну цену стана као и у ставу трећем изреке.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија предлагача изјављена против решења Округног суда у Крагујевцу Гж. 792/04 од 31.1.2005. године у ставу другом изреке којим је преиначено решење Општинског суда у Крагујевцу Р. 71/00 од 10.3.2004. године у погледу одлуке о камати, у ставу првом изреке којим је потврђено решење Општинског суда у Крагујевцу Р. 71/00 од 10.3.2004. године у ставу првом, делу става другог изреке који се односи на откупну цену стана као и у ставу трећем изреке.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Општинског суда у Крагујевцу Р. 71/00 од 10.3.2004. године, ставом првим изреке, утврђено је да је предлагач поднео писмени захтев за откуп стана 16.12.1998. године противнику предлагача а да противник предлагача није одговорио те да нема законских сметњи за откуп предметног стана. Ставом другим изреке, утврђено је да откупна цена стана утврђена са стањем на дан 16.12.1998. године као дана када је поднет захтев за откуп стана износи 17.377,68 динара па је предлагач у обавези да утврђени износ исплати противнику предлагача у року од 15 дана по пријему решења, а на овај износ тече законска камата од дана пресуђења 10.3.2004. године па до исплате. Ставом трећим изреке, констатовано је да ово решење замењује уговор о откупу стана и послужиће предлагачу као правни основ за укњижбу права својине и других права код надлежног органа Града Крагујевца. Ставом четвртим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу накнади трошкове у укупном износу од 62.600,00 динара.

Одлучујући о жалби противника предлагача Округни суд у Крагујевцу је решењем Гж. 792/04 од 31.1.2005. године у ставу првом изреке одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепено решење у ставу првом и у делу става другог изреке који се односи на откупну цену стана у износу од 17.377,68 динара. Ставом другим изреке, првостепено решење је преиначено у делу става другог изреке који се односи на камату тако што је обавезан предлагач да противнику предлагача плати откупну цену стана у износу од 17.377,68 динара са законском затезном каматом од 16.12.1998. године па до исплате. Ставом трећим изреке, одлучено је да одлука о трошковима поступка из првостепеног решења остаје неизмењена.

Против наведеног другостепеног решења противник предлагача је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка а предлагач је благовремено изјавио ревизију против одлуке из става другог изреке решења другостепеног суда због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане одлуке у смислу чл. 386. ЗПП-а, Врховни суд је нашао да је ревизија противника предлагача неоснована а ревизија предлагача недозвољена.

У проведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл. 354. ст. 2. тач. 11. ЗПП-а на коју Врховни суд пази по службеној дужности као ни битна повреда из чл. 385. ст. 1. тач. 2. ЗПП-а на коју указују разлози ревизије противника предлагача обзиром да из изреке јасно произилази да се став трећи одлуке Округног суда односи на трошкове поступка у ком делу првостепена одлука остаје неизмењена те се ради о очигледној погрешци у означавању броја става изреке првостепене одлуке сходно чл. 342. ЗПП-а.

Током поступка је утврђено да је противник предлагача 1969. године доделио предлагачу на коришћење стан површине 25м² означен као стан ББ, затим да је решењем Извршног савета СО Крагујевац од 15.5.1998. године предлагачу додељен и стан на истој адреси који је до тада користило треће лице а који се састоји од једне собе површине 22м² и ВЦ-а, тако да предметни стан чине две собе у укупној

се састоји од једне собе површине 22м² и вџа, тако да предметни стан чине две собе у укупној површини од 48м². Такође је утврђено да противник предлагача није донео одлуку поводом писменог захтева предлагача за откуп стана са образложењем да стан није регистрован као власништво Града Крагујевца. Из писменог извештаја Јавног стамбеног предузећа у Крагујевцу је утврђено да се у овом предузећу приликом преласка са ручне обраде података на машинску поткрала грешка, тако да стан није евидентиран у фонду стамбених зграда и станова а самим тим и у списку стамбених зграда и станова Општине Крагујевац. У поступку је утврђена и тржишна вредност стана под условима који су важили на дан подношења писменог захтева за откуп стана у складу са чл. 20. Закона о становању.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили одредбе чл. 16. Закона о становању када су донели решење којим се замењује уговор о откупу стана и обавезали предлагача да утврђену откупну цену стана исплати противнику предлагача са законском затезном каматом од дана подношења захтева за откуп па до исплате.

Имајући у виду чињеницу да је решењем Извршног савета СО Крагујевац стан додељен предлагачу, те наведени извештај Јавног стамбеног предузећа, правилан је закључак нижестепених судова да је власник стана Град Крагујевац а да административна грешка не може бити разлог за ускраћивање права предлагачу да откупи стан. Стога је правилно откупна цена стана утврђена сходно чл. 20. Закона о становању према коме се стан откупљује под условима који су важили на дан подношења писменог захтева за откуп стана.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка јер је донета применом одредаба чл. 154. и 155. ЗПП-а.

Са изнетих разлога Врховни суд је одлучио као у ставу I изреке на основу чл. 393. и 400. ЗПП-а у вези чл. 491. ЗПП-а ("Службени гласник РС", бр. 125/04).

У делу у којем је другостепени суд усвојио жалбу противника предлагача и преиначио првостепено решење у погледу одлуке о камати на штету предлагача, ревизија није дозвољена сходно чл. 382. ст. 2. у вези чл. 35. ЗПП-а обзиром да камата не чини главни захтев предлагача у овој правној ствари.

Наиме, према одредбама чл. 382. ст. 2. ЗПП-а ("Службени лист СРЈ", бр.3/2002) ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу ако вредност предмета спора побијаног дела правоснажне пресуде не прелази 300.000,00 динара. Као вредност предмета спора у смислу чл. 35. ЗПП-а узима се вредност главног захтева ако од ње зависи право на изјављивање ревизије. Камате, парнични трошкови, уговорна казна и остала споредна потраживања, не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу чл. 392. у вези чл. 400. ст. 4. ЗПП-а, у вези чл. 491. ЗПП-а ("Службени гласник РС", бр. 125/04), одбацио ревизију предлагача као недозвољену и одлучио као у ставу II изреке.

Председник већа-судија,

Војимир Цвијовић, с.р.

За тачност отправка

сд